

μέγας ἔμπορος. Ὁ Θεὸς εὐλόγει ὅ,τι ἔκαμνε, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἔγεινεν ὁ μάλλον διακεκριμμένος ὢλων τῶν πολιτῶν τοῦ Λονδίνου. Ἡ βασιλίσσα Ἐλισάβετ τὸν ἔκαμιν ἱππότην, καὶ πολλάκις ἐξήτει τὴν συμβουλὴν τοῦ εἰς τὰς μεγάλας ὑποθέσεις τοῦ ἔθνους. Ἐπὶ τῆς βασιλίσσης ταύτης, ἡ Ἀγγλία ἤρχισε τὸ μέγα στάδιον τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ ἐκπολιτισμοῦ, ἅτινα τὴν σήμερον τὴν καθιστῶσι τόσον ἔνδοξον, καὶ ὡς τεκμήριον τῆς προόδου ταύτης, ὁ Σίρ Θωμᾶς Γρέσαμ, τὸ ἄλλοτε ταλαίπωρον βρέφος, ἔκτισε τὸ βασιλικὸν Χρηματιστήριον. Ἦτο ἔνδοξος ἐποχὴ διὰ τὸν Σίρ Θωμᾶν, ὅταν ἡ βασιλίσσα ἦλθε νὰ γευματίσῃ μετ' αὐτὸν, καὶ νὰ θέσῃ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ κτιρίου! Ὅταν δὲ τὸ ἔργον ἐτελειώσεν, ὁ Σίρ Θωμᾶς Γρέσαμ ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ κορυφαίου ἀετώματος, ἕνα «Τέττιγα» διὰ νὰ διδάξῃ τοὺς πάντας, ὅτι ποτὲ δὲν πρέπει νὰ περιφρονῶσι τοιαῦτα μηδαμινὰ πράγματα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς δύναται νὰ σώσῃ πολῦτιμον ζῶν, ἀκόμη καὶ διὰ τοιούτων ποταπῶν πλάσμάτων, ὅποιοις ὁ τέτιξ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἔρχομαι, ἀναγνώστα μου, νὰ σὲ διασκεδάσω
Καὶ ἑμαυτὸν ὡς αἰνίγμα νὰ σοὶ παρουσιάσω.
Δὲν εἶμαι κτίσμα τοῦ Θεοῦ, δὲν μ' ἐπλάσε τὸ Θεῖον
Εἶμαι ἀνθρώπου εὔρημα χρήσιμον εἰς τὸν βίον.
Ἐμὲ καὶ τοὺς ἑταίρους μου ἀπαξ ἀνακαλύψας
Κ' εἰς τὴν σπουδὴν τῆς φύσεως ὁ ἄνθρωπος ἐγκύψας,
Ἐγένετο ὑπέρτερος οὐ μόνον τῶν ἀλόγων,
Ἀλλὰ καὶ τῶν ὁμοίων τοῦ, καὶ τοὶ ἐχόντων λόγον.
Πρόσεχε νῦν στοὺς λόγους μου, ἵνα τοὺς ἐννοήσῃς
Κι' ἂν σοὶ φανοῦν παράξενον ποσὸς μὴ ἀπορήσῃς.
Ἀλλὰ κοσύνισον αὐτοὺς κ' ἐξέτασον ἐπίσης
Κι' ἀναμφιβόλως θὰ μ' εὐρῇς, καλῶς ἂν ἐρευνήσῃς.
Οἱ σύντροφοι κ' οἱ φίλοι σου μὲ φέρουσι μαζὺ των.
Θὰ μὲ εὐρῇς δὲ, ἂν καλῶς ζητήσῃς μεταξὺ των.
Στὸ φῶς μὲ βλέπεις φανερά στὸ σκότος πλὴν διόλου.
Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ λυκαυγὲς δὲν φαίνομαι καθόλου.
Δὲν εἶμαι εἰς τὸν ἄνεμον οὐδὲ εἰς τὸν αἰθέρα,
Ἄν κ' ἐν τοῖς νέφεσιν οἰκῶ καὶ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ.
Ὅρη κρημνούς, δάση, ὄρη καὶ κ' ἄνθη δὲν πλησιάζω,
Καὶ τοὶ εἰς λόρους, φάραγγας κ' εἰς φύλλ' ἐπιπολάζω.
Εἰς τοὺς πολέμους δὲν πατῶ, στὰς μάχας δὲν πηγαίνω,
Ἄν καὶ τοὺς φόνους σὺς σφαγὰς προθύμως ἱπεμβαίνω,
Ἐξ οἰκῶν πένθους καὶ κλάυμων πάντα ἀπουσιάζω,
Ἄν κ' εἰς ταφὰς καὶ συμφεράς ἄκων ἐκὼν συχνάζω.
Δὲν ἀγαπῶ τὴν ἄνοιαν, τὴν ἔχθραν τὴν κακίαν,
Ἀλλὰ τιμῶ τὴν φρόνησιν καθὼς καὶ τὴν φιλίαν.
Δὲν πλησιάζω τοὺς αἰσχροὺς, μεθύουσιν κ' ἀγελαίους,
Σέβομαι δὲ τοὺς σάφρονας ὡς καὶ τοὺς νηφαλέους.
Στὸ ἔαρ δὲν εὐρίσκομαι, χειμῶνά τε καὶ θέρος,
Ἀλλὰ εἰς τὸ φθινόπωρον μὲ ἀπαντᾷς ἐγκαίρως.

Εἰς θάλασσαν, ὡκεανούς καὶ λίμνας δὲν συχνάζω,
Κ' εἰς ῥύακας καὶ ποταμούς ποτὲ δὲν πλησιάζω.
Καὶ εἰς σκηνὰς δὲν κατοικῶ, ἢ πενιχρὸν χωρίον,
Οὐδ' εἰς καλύβας ποταπὰς βαρβάρων ἢ ἀγρίων.
Ἀλλ' ὅμως εἰς τὰς κορυφὰς οἰκῶ τῶν ἡφαιστείων!
Μὴ τὸ ἐκλάθῃς χωρατὰ! ἢ κἄτι τι ἀστεῖον.
Διότι καὶ ἐντὸς φλογῶν πάντοτε σῶος μένω.
Κ' ἐντὸς παράγγων φοβεῶν ἀλώθητος ἐμμένω.
Κ' εἰς φυλακὰς εἰσέρχομαι, κ' εἰς φροῦρι' ἀναβαίνω.
Καὶ εἰς φρικτὴν φρέατα ἀβύθους καταβαίνω.
Ἐλέφας, φῶκη, φάλαινα, ὄφεις καὶ μαστοφόρα
Εἶναι στὴν ἐξουσίαν μου, ὡς καὶ τὰ κεραφόρα.
Εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ἄρεως, στὸ ξίφος τ' Ἀχιλλέως,
Εἰς τὴν σοφίαν τοῦ Διὸς, φαρέτραν τοῦ Νηλέως,
Στοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Ἀθηνᾶς κ' εἰς τὴν ὀσφύν τῆς Ἥρας
Μ' εὐρίσκει, ἐὰν δύνασαι, ὡς κ' ἐν βαφῇ πορφύρας.
Ὁ Φαραὼ κ' ὁ Ἰωσήφ μὲ εἶχον σύντροφόν των.
Φωκίων δὲ καὶ Φίλιππος φίλον πολὺ πιστόν των.
Σοφοὶ τε καὶ φιλόμουσοι καὶ ἡ φιλοσοφία
Ἐπέρχουν σὺν τῇ ἀρωγῇ ἐμῇ καὶ προστασία.
Ζωγράφοι τε καὶ συγγραφεῖς κ' αὐτοὺς δὲ ὁ Φειδίας
Θὰ ἦσαν ἄνευ τῆς ἐμῆς ἀρεύκτου παρουσίας;
Ὅχι· εἶναι ἀδύνατον καὶ ἄλογον ἐπίσης,
Διότι ἂν ἔλειπον ἐγὼ θὰ ἔλειπε κ' ἡ φύσις!
Θὰ ἔλειπε καὶ ἡ φανὴ! ἢ φάβε! τὸ πλάφι!
Κι' αὐτὸ δὲ τὸ περίφημον τὸ τοῦρκικο κινυλάφι.
Τὶ γελᾷς; τέκνον, τί γελᾷς; ὡς τώρα δὲν μ' εὐρῇσες;
Ὡς τώρα εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν λόγων δὲν ἐμβήσες;
Ἀκόμη συλλογίζεσαι καὶ ξεροκαταπίνεις;
Εἶν' εὐκολογ νὰ μὲ εὐρῇς καὶ στὸν καφέ ποῦ πίνεις.
Κ.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ αἰνίγματος

Ἀραγωνία — Ἀρα — Γωνία —

Ἀγωνία — Ἀραγῶ.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ἐκ τίνος γυναικὸς τοῦ Δαβὶδ ἐγεννήθη ὁ Σολομών;
2. Διὰ τί ὁ Δαβὶδ νὰ ἐκλιξῇ τὸν Σολομῶντα ἐξ ὢλων τῶν υἱῶν του ὡς διάδοχον τοῦ θρόνου του;
3. Ἐμείνει πάντοτε ὁ Σολομῶν πιστὸς εἰς τὸν Κύριον;

ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ,

Ἐφημερίς εβδομαδιαία, δι' οἰκογενείας ἐπὶ 20 ἔτη ἐκδιδόμενη. Συνδρομὴ ἑτησίᾳ διὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 6, διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν 10. Εἶναι ἡ μόνη ἑφημερίς τοῦ εἵδους τούτου ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ.

— Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐφημ. τῶν Παιδῶν ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθ. 264 εὐρίσκονται πρὸς πώλησιν διάφορα ὥρατα περιοδικὰ εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὡς καὶ ὥρατα εἰκόνες χρωματισμέναι πτηνῶν τῶν τροπικῶν κλιμάτων, ζῶων, ἀνθῶν κλ. εἰς μετρίαν τιμάν. Αἱ εἰκόνες αὗται πωλοῦνται τρεῖς δραχμαὶ κατὰ δωδεκάδα ἢ 25 λεπτὰ ἐκάστη.